

РЕШЕНИЕ

№ 2960

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 14.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **210** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл.233 ал.6 от Закона за съдебната власт.

Образувано е по жалба от К. А. В. –прокурор в Софийска районна прокуратура със съдебен адрес – [населено място], [улица], ап.9 чрез адв.С. М. срещу Заповед № РД-04-4795/13.12.2021г. на Административния ръководител на Софийска районна прокуратура, с която е разпоредено да не се изплаща допълнително трудово възнаграждение по степен на натовареност за 2021г. на прокурор К. В..

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е немотивирана и незаконосъобразна, като издадена в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Моли оспореният административен акт да бъде отменен .

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява, представлява се от адв. М., който поддържа подадената жалба. Моли същата да бъде уважена. Претендира разноси по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – административният ръководител на Софийска районна прокуратура – в съдебно заседание не се явява и не се представлява, представя подробен писмен отговор, с който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Не претендира разноси.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят К. А. заема длъжността прокурор в Софийска районна прокуратура.

Със Заповед № РД-04-02-3779/24.11.2020г. на административния ръководител на Софийска Районна прокуратура е наложено дисциплинарно наказание „Забележка“ по отношение на жалбоподателя за извършено от него дисциплинарно нарушение по чл.307 ал.3 т.1 от Закона за съдебната власт

На 26.11.2020г. прокурор В. е запознат с цитираната заповед. Същата е изпратена на В. на основание чл.314 ал.3 от Закона за съдебната власт.

С Решение на Прокурорската колегия на В., взето на проведено на 20.01.2021г. дистанционно заседание чрез видеоконферентна връзка е потвърдено наложеното със Заповед № РД-04-3779/24.11.2020г. на административния ръководител на СРП дисциплинарно наказание „забележка“ на К. А. В. – прокурор в Софийска районна прокуратура.

Решението на Прокурорската колегия на В. не е обжалвано по съдебен ред пред ВАС, същото е получено в СРП на 28.01.2021г. /лист 43 от делото/

С Решение на Пленума на В. по протокол № 23 от 25.11.2021г. е дадено съгласие на административните ръководители на прокуратурите, определени с решение по протокол № 40/23.11.2021г. да упражнят правомощията си, съгласно правилата за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения на прокурори и следователи по реда на чл.233 ал.6 изр.1 от ЗСВ.

С писмо изх. № 3638/2019 г. от 29.11.2021 г. на Главен прокурор на Република България административните ръководители на прокуратурите в Република България са уведомени относно определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения за 2021 г. Съгласно т. 1.2 посоченото писмо, във връзка с т.2.1.2 и т. 2.2.2. и т. 2.5.2. на Решение по протокол № 40/23.11.2021 г. на Прокурорска колегия на В. на Конкретно за Софийска районна прокуратура е определена като високо натоварена и на съответните прокурори следва да бъде изплатено допълнително трудово възнаграждение в размер на 2,3 основни месечни възнаграждения по степен на натовареност и при спазване на Правилата за определяне и изплащане да допълнителни възнаграждения на прокурори и следователи по реда на чл. 233, ал. 6, изр. 1 от ЗСВ.

С писмо изх. № 3638/2019 г. от 06.12.2021 г. на главен секретар при администрация на Главен прокурор на Република България административните ръководители на прокуратурите в Република България е дадено разяснение, относно определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения за 2021 г. В т. 4 от същото е посочено, че „Случаите, при които не се изплащат допълнителни трудови възнаграждения по правилата на Прокурорската колегия, са посочени изчерпателно в текста на чл. 10, ал. 4“.

На основание чл. 140 от ЗСВ и съгласно чл.10 ал.4 от Правилата за определяне и изплащане да допълнителни възнаграждения на прокурори и следователи по реда на чл. 233, ал. 6, изр. 1 от ЗСВ е издадена Заповед № РД-04-02-4795/13.12.2021 г., с която е разпоредено на прокурор К. А. В. да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по степен на натовареност, определен от Пленума на В. през 2021г. съгласно чл.10 ал.4 от Правилата за

определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения по реда на чл.233 ал.6 изр.1 от ЗСВ, поради наложено дисциплинарно наказание „забележка“ със Заповед № РД-04-3779/24.11.2020г., потвърдено с Протокол № 1/20.01.2021г. на Прокурорска колегия на В..

В хода на съдебното производство са приети приложените по административната преписка, писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срок. Доколкото в нея липсва нарочно отбелязване в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва, приложение следва да намери правилото на [чл. 140, ал. 1 от АПК](#), според което срокът за оспорване на същата се удължава на 2 месеца, а процесното оспорване е заявено именно в този срок . Жалбата изхожда от страна, имаща правен интерес от оспорването, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество. С акта пряко се засягат правата и законните интереси на оспорващия, което обуславя и правния интерес на последния от обжалването му. Налице е индивидуален административен акт, представляващ волеизявлението на административен ръководител на орган на съдебната власт, овластен с конкретно правомощие по силата на Решение по т.7 от Протокол № 23/25.11.2021г. на Пленума на В. във връзка с чл.233 ал.6 от ЗСВ, в резултат от упражняването, на което пряко се засягат правата и законните интереси на съответния магистрат - жалбоподател, което обуславя и правния интерес на последния от оспорване на заповедта на административния ръководител. Упражняването на правомощието за определяне на допълнителни възнаграждения е от позицията на ръководен административен орган, поради което обжалваната заповед попада в дефиницията на [чл. 21, ал. 1 от АПК](#). Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 233, ал. 6 от ЗСВ, въз основа на степента на натовареност на съответния орган на съдебната власт Висшият съдебен съвет определя допълнително възнаграждение на съдия, прокурор или следовател.

С решение по Протокол № 37/03.11.2021 г. Прокурорската колегия на В. е утвърдила Правилата за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения на прокурори и следователи по реда на чл.233 ал.6 изречение първо от Закона за съдебната власт / лист 34-35 от делото/

С Решение по т.7 от Протокол 23/25.11.2021г./ публично достъпен на <http://www.vss.justice.bg/> Пленумът на В. дава съгласие административните ръководители на прокуратурите, определени с решение по Протокол № 40 от дистанционното заседание чрез видеоконферентна връзка на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, проведено на 23 ноември 2021 г. – т. 2, неразделна част от решението, да упражнят правомощията си, съгласно Правилата за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения на прокурори и следователи по реда на чл. 233, ал. 6, изр. първо от ЗСВ.

Размерът на средствата е в рамките на утвърдените бюджети по § 01-00 „Заплати и възнаграждения на персонала, нает по трудови правоотношения“ на ЕБК за 2021 г.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган -административният ръководител на Софийска Районна прокуратура, съобразно правомощията му по чл. 140, ал. 1, т. 1 от ЗСВ и цитираното решение на Пленума на В. от 25.11.2021г.

От представения по делото копие на акт за встъпване в длъжност, прокурор Н. З. от 02.12.2020г. изпълнява функциите на административен ръководител - районен прокурор на СРП, въз основа на което се установява по безспорен начин, че прокурор Н. З. е заемала, към момента на издаването на оспорената заповед, а и към настоящия момент, длъжността „Административен ръководител-Районен прокурор“ на Софийска районна прокуратура с ранг „Прокурор във ВКП/В.“. По тази причина тя е компетентна при упражняване на ръководните си функции, във връзка с решение по т. 7 на Пленума на В. по Протокол № 23/25.11.2021 г. и съгласно Правилата за определяне и изплащане на допълнително трудово възнаграждение на прокурори и следователи по реда на чл. 233, ал. 6, изр. 1 от ЗСВ да разпреди да се изплати или да не бъде изплатено допълнително трудово възнаграждение.

По отношение на формата на индивидуалния административен акт е приложима разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в ЗСВ не се съдържат специални правила. Заповедта отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като същата е мотивирана –изложени са фактически и правни основания за издаването ѝ, а това е императивно изискване за нейната законосъобразност. Неоснователни са направените възражения в писмените бележки за липса на мотиви в оспорения акт.

При издаване на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Противно на твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, съдът приема, че административният орган е изяснил всички факти и обстоятелства преди издаване на административния акт, като в същия е посочена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“, която заповед, от своя страна е връчена на жалбоподателя и последният е запознат с извършеното от него дисциплинарно нарушение.

Оспореният акт е постановен в съответствие с материално –правните разпоредби на ЗСВ и в съответствие са Правилата за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения на прокурори и следователи по реда на чл.233 ал.6 изречение първо от ЗСВ /Правилата/.

Безспорно е, че жалбоподателят К. В. е наказан с влязла в сила Заповед № № РД-04-02-3779/24.11.2020 г., като му е наложено дисциплинарно наказание „забележка“. Съгласно разпоредбата на чл.322 от ЗСВ Дисциплинарното наказание се смята за наложено от деня на съобщаването на наказаното лице на решението на пленума или на решението на съответната колегия на Висшия съдебен съвет или от деня на връчване на заповедта на административния ръководител.

Видно от отбелязване направено в заповедта, същата е връчена на жалбоподателя на 26.11.2020г. Ирелевантни за началото на периода на изтърпяването му са последвалото решение на Прокурорската колегия, с което наказанието е потвърдено, предвид допуснатото предварително изпълнение по силата на закона.

Разпоредбата на чл. 326 ал.1 (Изм. – ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.) от ЗСВ, предвижда, че дисциплинарното наказание, с изключение на дисциплинарното освобождаване от длъжност, се заличава една година след изтърпяването му, което приложено към настоящия казус, означава, че най –рано наказанието „забележка“ наложено по отношение на К. В. е заличено на 27.11.2021г.

Съгласно чл. 10, ал. 4, т. 1, пред. 1 от Правилата за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения на прокурори и следователи по реда на чл. 233, ал. 6, изр. 1 от ЗСВ - Не се изплащат допълнителни трудови възнаграждения на прокурори и следователи в случаите на влязло в сила решение за налагане на дисциплинарно

наказание за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 1 от ЗСВ.

В съответствие с правилата и съобразявайки обстоятелството, че жалбоподателят е бил наказан с наложено дисциплинарно наказание „забележка“ за извършено дисциплинарно нарушение на чл.307 ал.3 т.1 от ЗСВ с влязла в сила заповед, административният ръководител на СРП е отказал да изплати допълнително трудово възнаграждение за 2021г. на прокурор В..

Действително в чл.10 ал.5 от Правилата е предвидена възможност след заличаване на дисциплинарното наказание на прокурор или следовател през календарната година, както и при влизане в сила на оправдателна присъда, на същия да може да бъде определено и изплатено допълнително възнаграждение в съответствие с настоящите правила за периода, за който не е имал правото да му се определи допълнително възнаграждение при условията на ал.3 т.4 и т.5 на настоящия член. Това правомощие е изцяло по изключителната преценка на административния ръководител и същият няма делегирано задължение да определи допълнително възнаграждение, в случай, че дисциплинарното наказание на прокурор е заличено в рамките на календарната година, още повече, че за период на почти 11 месеца през през 2021г, наложеното наказание не е било заличено.

Съдът счита, че оспорената заповед съответства и на целта на закона, въз основа на който се издава, доколкото очевидно в нея е съобразен факта на наложено наказание „забележка“ и последиците свързани с конкретно извършено дисциплинарно нарушение – „системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони“. В обобщение на всичко изложено до тук, настоящият състав приема, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма - чл.59 ал.1 от АПК, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалния закон и неговата цел.

При този изход на спора, съгласно чл.143 ал.3 от АПК разноски се дължат на ответника, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и, Административен съд София-град, III отделение, б1 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. А. В. –прокурор в Софийска районна прокуратура със съдебен адрес – [населено място], [улица], ап.9 чрез адв.С. М. срещу Заповед № РД-04-4795/13.12.2021г. на Административния ръководител на Софийска районна прокуратура, с която е разпоредено да не се изплаща допълнително трудово възнаграждение по степен на натовареност за 2021г. на прокурор К. В.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

